

Чуприна Н.М.^а, Дзюба С.В.^б

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

^аДВНЗ «Український державний хіміко – технологічний університет», м. Дніпро
^бПридніпровський науковий центр НАН України і МОН України, м. Дніпро

На сьогоднішній день економіка України, за прогнозами низки експертів, перебуває на порозі наступної хвилі світової кризи. В зв'язку з цим, підприємствам промисловості України необхідно створити умови для економічної безпеки їх роботи за допомогою наступних інструментів: державної підтримки (як на макро-, так і на макрорівні, тобто надання адресної допомоги промисловим підприємствам, а не лише галузі в цілому); підвищення ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності промислових підприємств (особливо впровадження нових технологій, які є енергозощадливими та екологічно безпечними), що дасть можливість заохотити інвесторів, як внутрішніх так і зовнішніх.

Ключові слова: промислові підприємства, інновації, розвиток, інвестиції.

Вступ

Враховуючи, що, не зважаючи на різні етапи розвитку економіки, у сфері відтворення основних засобів мають місце непоодинокі випадки інноваційно-технологічної модернізації основного капіталу та введення в експлуатацію нових потужностей [1]. Існує низка причин, які впливають на оцінювання інноваційної політики, серед них можливо виділити політичні, облік державних видатків, нові підходи до стимулювання соціально економічного зростання [2]. За результатами здійснених досліджень Т.В. Ковеня характеризує стан товарного виробництва на підприємствах хімічного комплексу України в 2011 році в цілому можна охарактеризувати як відновлювальний з ознаками посткризової стабілізації та розвитку [3].

Постановка проблеми

Промисловість України є однієї з основних галузей господарства і, як потужним джерелом поповнення державного бюджету країни за сплатою податків і зборів. Промисловість України надана добувною та переробною промисловостями, виробництво та розподіленням газу та води. Переробна промисловість в свою чергу складається з: виробництва харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів; легка промисловість (текстильне виробництво; виробництво одягу, хутра та виробів з хутра; виробництво шкіри, виробів зі шкіри та інших металів); оброблення деревини та виробництво виробів з деревини, крім меблів; целюлозо-паперове виробництво; видавнича діяльність; виробництво коксу, продуктів нафто перероблення; хімічна

© Чуприна Н.М., Дзюба С.В, 2017

та нафтохімічна промисловість (хімічне виробництво; виробництво гумових та пластмасових виробів); виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції; металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів; машинобудування (виробництво машин та устаткування; виробництво електричного, електронного та оптичного устаткування; виробництво транспортних засобів та устаткування).

Аналіз та дослідження публікацій

Висвітлення проблем сучасного стану та перспектив розвитку промислових підприємств присвячені роботи таких відомих вчених, як А. Алавердов, О. Балацькій, О. Векліч, В. Садабаш, В. Степанов, С. Харічков, Г. Попова, С. Харічков, К. Гофман, А. Гусев, М. Федоренко, Т. Гомер - Діксон, Г. Бехлер, К. Шпільман, С. Мейсон, Д. Шпрінц, Н. Гледіч, І. Янга, Л. Хенс і ін. Але, вирішення проблем розвитку промислових підприємств в Україні не завжди є ефективною, та потребує детального аналізу.

Мета та завдання дослідження

Метою є дослідження та визначення фактичного стану промислових підприємств України та динаміка розвитку в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу

За результатами впровадження інновацій в роботу підприємства, ми можемо відмітити, що за п'ять років з 2010 до 2014 рік пік інноваційної активності був у 2012 році, в цьому році частка таких підприємств склала 17,4%. Але, сума коштів які були вкладені підприємствами в інновації у 2012 році зменшилися у порівнянні з 211 роком, і склала 11408,6 млн грн та 14333,9 млн грн відповідно. Потім спостерігається поступо-

вий спад. У 2013 році, їх частка склала 16,8%, а у 2014 році ще зменшилася до 16,1%. В 2015 році частка промислових підприємств, що впроваджували інноваційну продукцію склала 17,3%, що у грошовому вимірі дорівнювало 13813,7 млн грн (табл. 1).

Необхідно також зазначити, що більше коштів підприємства промисловості вклали в впровадження інновацій, які стосуються придбання машин, обладнання та програмного забезпечення. Так у 2011 році це 10489,1 млн грн, а потім ми спостерігаємо досить сильний спад, і у 2013 році цей показник зменшився майже вдвічі і дорівнював 5543,3 млн грн. Але, керівники промислових підприємств не усвідомлюють, що паралельно з придбанням нового обладнання, витрачання коштів на внутрішні та зовнішні НДР, їм необхідно збільшити витрати на придбання зовнішніх знань, що має бути поштовхом для отримання нових, інноваційних для підприємства ідей (рис. 1).

Рис. 1. Частка промислових підприємств, що займалися інноваціями

Виходячи з графіка (рис. 1), ми можемо зазначити, що частка промислових підприємств, що займаються інноваціями має негативну тенденцію. Але намітилася чітка тенденція на збільшенням коштів, які вкладають підпри-

ємства у внутрішні та зовнішні НДР. У 2010 році витрати на внутрішні НДР склали 818,5 млн грн, тоді як в 2014 році – 1121,5 млн грн; у 2015 році ця сума склала 1834,1 млн грн; в свою чергу і витрати на зовнішні НДР у 2014 році збільшилися майже в три рази у порівнянні з 2010 роком і складають 533,1 млн грн та 177,9 млн грн відповідно. У 2015 році на зовнішні НДР було витрачено 205,4 млн грн.

Як зазначає Л.Федулова [5] першочергово необхідно вирішувати в Україні проблему підвищення ефективності інвестиційних вкладень в інноваційні проекти на підприємствах промисловості. При процесі поширення інноваційних технологій необхідно враховувати наступне:

- адресну технологічну орієнтацію;
- створення сприятливої рамкової основи для транскордонних потоків технологій;
- заохочення передачі технологій за допомогою налагодження зв'язків;
- нарощування потенціалу вітчизняних підприємств для освоєння інвестицій;
- міжнародні фінансові установи.

В Україні Дніпропетровська область займає 5,3% площі України та є потужним індустріальним центром країни. На території Дніпропетровської області розташовані підприємства – гіганти металургійної, хімічної та інших галузей промисловості. Всі промислові підприємства Дніпропетровського регіону націлені на впровадження інноваційних енергозощадних технологій.

Безумовно, в реаліях вітчизняної економіки, підприємства промисловості не в змозі самостійно фінансувати інноваційні розробки. Саме через це, до цього залучаються кошти сторонніх інвесторів, як вітчизняних, так і закордонних. Це дає змогу розширити можливість закупівлі і адаптації новітніх технологій до потреб підприємства та підвищенні ефективності його роботи. На сьогоднішній день залучення

Таблиця 1

Частка промислових підприємств, що займалися інноваціями, млн грн [4]

	Роки					
	2010	2011	2012	2013	2014*	2015*
Усього,	8045,5	14333,9	11408,6	9562,6	7695,5	13813,7
%	13,6	16,2	17,4	168	16,1	17,3**
у тому числі за напрямками:						
внутрішні НДР	818,5	833,3	965,2	1312,1	1121,5	1834,1
зовнішні НДР	177,9	246,6	231,1	326,4	533,1	205,4
Придбання машин, обладнання, програмного забезпечення	5051,7	10489,1	8051,8	5546,3	5115,3	11141,3
придбання зовнішніх знань	141,6	324,7	47,0	87,0	47,2	84,9

Примітка: * – дані наведені без урахування тимчасово окупованої території Автономної республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції; ** – у зв'язку зі змінами в організації та здійснення державного статистичного спостереження щодо інноваційної діяльності промислового підприємства безпосереднє поєднання даних за 2015 рік з аналогічними даними попередніх років є некоректними.

коштів є досить важливою складовою інноваційно – інвестиційної політик як держави на макрорівні, так і підприємства на мікрорівні, це дає можливість збільшити потенціал розвитку підприємств промисловості та оновлення самого підприємства з урахуванням екологічної складової, енергозощадливості та застосування альтернативних видів енергії. В табл. 2 надані зміни обсягів джерел фінансування інноваційної активності в динаміці.

З даних таблиці ми можемо бачити, що якщо у 2000 році загальна сума витрат на фінансування інновацій в Україні складала 1757,1 млн грн, у 2005 році цей показник збільшився до 5715,6 млн грн, а у 2010 році він склав 8045,5 млн грн. У 2011 році цей показник збільшився у порівнянні з 2000 роком у 8 разів і склав 14333,9 млн грн. Але, на жаль у 2012 році загальні витрати на інновації поступово почали зменшувати, що свідчить про негативну тенденцію в економіці. У 2014 році цей показник 7695,9 млн грн, а у 2015 році 13813,7 млн грн. Більш наочно динаміка зміни обсягів фінансування інновацій за джерелами надходжень ми можемо бачити на рис. 2.

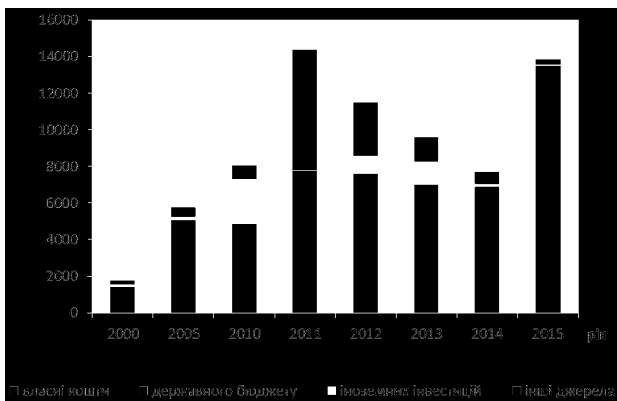

Рис 2. Джерела фінансування інноваційної активності, млн грн

Серед джерел фінансування інновацій, що аналізуються, виділені власні кошти, кошти державного бюджету, іноземних інвесторів та інші джерела фінансування. У 2015 році частка власних джерел фінансування інновацій складала 97% від загальної суми витрат; в порівнянні з 2000 роком цей показник збільшився майже в десять разів і дорівнює 13427,0 млн грн та 1399,3 млн відповідно. Зростання цього показника свідчить про зацікавленість, або виробничу необхідність підприємств вкладати власні кошти в інновації. Але, на наш погляд, тенденція збільшення їх частини в загальній сумі витрат не є позитивним явищем, залучення інвесторів, як вітчизняних, так і іноземних дало б можливість пришвидшити процеси інноваційного оновлення збільшивши суму загальних витрат на їх придбання. Але, частка іноземних інвесторів у 2015 році склала лише 0,42% значення даного показника. На такому низькому рівні за останні 15 років (з 2010 по 2015 роки) спостерігався лише у 2011 році, і тоді дорівнював 0,4%. В зв'язку з цими даними необхідне втручання держави, особливо з погляду на те, що кошти державного бюджету у загальній сумі витрат складають біля одного відсотка, виключення є лише 2014 рік, в якому фінансування інноваційної активності з державного бюджету склало 344,1 млн грн, тобто 4,47%. Потрібно зазначити, що в зв'язку з цим на державному рівні повинні бути застосовані або оновлені умови залучення іноземних інвесторів до фінансування інноваційних проектів в українській економіці. Це мають бути не лише економічні умови, а і політичні, правові, соціальні та інші, які зможуть зробити інвестиційний клімат держави більш конкурентоспроможним та привабливим на світовому ринку інвестицій. Обсяг фінансування інновацій з інших джерел постійно зменшуються, починаючи з 2011 року вони склали 6542,2 млн грн. У 2015 році цей показник майже досяг 2000 року і склав 273 млн грн, тоді

Таблиця 2

Джерела фінансування інноваційної активності, млн. грн [6]

Рік	Загальна сума витрат	у тому числі за рахунок коштів			
		власних	державного бюджету	іноземних інвестицій	інші джерела
2000	1757,1	1399,3	7,7	133,1	217,0
2005	5715,6	5045,4	28,1	157,9	520,2
2010	8045,5	4775,2	87,0	2411,4	771,9
2011	14333,9	7585,6	149,2	56,9	6542,2
2012	11480,6	7335,9	224,3	994,8	2925,2
2013	9562,6	6973,4	24,7	1253,2	1311,3
2014*	7695,9	6540,3	344,1	138,7	672,8
2015*	13813,7	13427,0	55,1	58,6	273,0

Примітка: * – дані наведені без урахування тимчасово окупованої території Автономної республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

як у 2010 році дорівнював 217 млн грн.

З погляду на це, ми можемо відмітити, що 2011 рік був найкращим за загальною сумою фінансування інновацій. Ще одним підтвердженням цього є дані стосовно впровадження інновацій на промислових підприємствах (табл. 3).

З даних табл. 3. Ми можемо бачити, що за останні 15 років, частка підприємств, які впроваджували інновації коливається в межах від 8,2% у 2005 році до 15,2% у 2015 році, а саме частка підприємств з 2000 року (14,8%) у 2015 році (15,2%) вперше перевищила показник 2000 року. Впровадження інновацій на промислових підприємствах було досить стабільним у 2012 та 2013 роках і склало 13,6 % кожного року, але потім спостерігається його падіння до рівня 12,1% у 2014 році. Однак, для економіки нашої країни навіть максимальний показник 2015 року (15,2%) є досить малим враховуючи знос основних виробничих фондів на промислових підприємствах (як фізичний, так і моральний) та економічну складову роботи таких підприємств. В зв'язку з цим планові заходи держави стосовно впровадження інновацій на промислових підприємствах, а саме, впровадження нових технологічних процесів та нових видів продукції є досить актуальним та необхідним в сучасних умовах. Більш наглядно впровадження нових технологічних процесів та нових видів продукції представлено на рис. 3.

Можливо відмітити (рис 3), що кількість підприємств які впроваджували нові технологічні процеси менше, ніж при впровадженні нових видів продукції (найменувань), так у 2000 році різниця становить майже в десять разів, у 2005 році цей розрив зменшується, але не через зростання підприємств з новими технологічними процесами, а через зменшення впровадження у виробництво нових видів продукції, яке складає 15323 у 2000 році та 3152 у 2005 році. Необ-

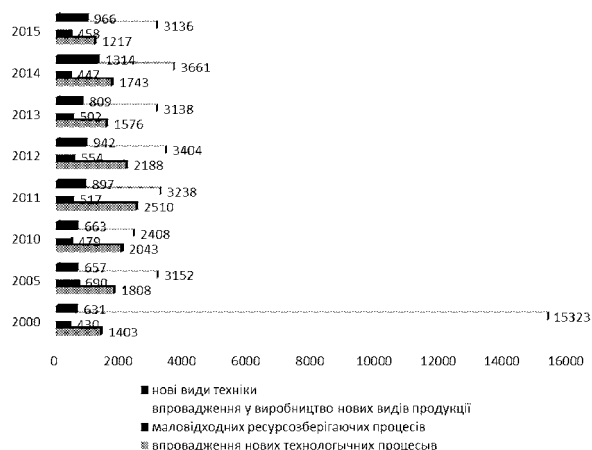

Рис. 3. Впровадження інновацій на промислових підприємствах

хідно зазначити, що частка маловідходних та ресурсозберігаючих технологій у впровадженні нових технологічних процесів змінюється з 20,6% у 2011 році до 38,16% у 2005 році, на жаль, у 2015 році він виріс до 37,6% не досягли рівня десятилітньої давнини. Доля впровадження нових видів техніки збільшилась за останні 15 років з 4,1% у 2000 році до 20,8% у 2005 році, динаміка зростання просліджується і у 2010 році – 27,5% у 2014 році – 35,9%, але у 2015 році цей показник зменшився до 30,8%. Наступні дії при застосуванні інновацій на промислових підприємствах повинні збільшувати кількісні та якісні показники їх роботи, що дозволить в умовах глобалізації та інтернаціоналізації підвищити їх конкурентоспроможність на ринках збуту та при пошуку стратегічних партнерів.

Необхідно зауважити, що впровадження на промислових підприємствах інноваційних тех-

Таблиця 3

Впровадження інновацій на промислових підприємствах [7]

Роки	Питома вага підприємств, що впроваджували інновації, %	Впровадження нових технологічних процесів, процесів	У тому числі маловідходних ресурсозберігаючих	Впровадження у виробництво нових видів продукції, найменувань	З них нових видів техніки	Питома вага реалізованої продукції в обсязі промисловості, %
2000	14,8	1403	430	15323	631	9,4
2005	8,2	1808	690	3152	657	6,5
2010	11,5	2043	479	2408	663	3,8
2011	12,8	2510	517	3238	897	3,8
2012	13,6	2188	554	3404	942	3,3
2013	13,6	1576	502	3138	809	3,3
2014*	12,1	1743	447	3661	1314	2,5
2015*	15,2	1217	458	3136	966	1,4

Примітка: * – дані наведені без урахування тимчасово окупованої території Автономної республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції.

Капітальні інвестиції та поточні витрати на охорону навколишнього середовища підприємств промисловості (тис грн) [8]

Роки	Інвестиції в обладнання та устаткування для контролю за забрудненням навколишнього середовища та обладнання для запобігання забрудненню (в основному, очисного обладнання)				
	усього	з них			
		захист оточуючого повітря та клімату	збір та ліквідація стічних вод	збір та ліквідація відходів	інші природоохоронні види діяльності
2012	2239	1307,8	391,6	537,7	1,9
2013	2275,5	1284,1	462,3	524,0	5,1
2014	3068,3	1474,4	896,4	693	4,5
2015	2267,9	970,9	590,9	633,3	72,8

нологій має на меті не лише економічні, але і екологічні цілі. В табл. 4 надані обсяги капітальних інвестицій та поточні витрати на охорону навколишнього середовища в динаміці.

З даних таблиці ми можемо бачити, що за останні роки інвестиції в обладнання та устаткування для контролю за забрудненням навколишнього середовища та приладдя для запобігання не перевищували 3068,3 тис. грн у 2014 році та у 2012 році їх обсяг дорівнював лише 2239 тис. грн, що було найменшими за період, який аналізується. Потенціал природоохоронних заходів на підприємствах промисловості повинен зростати, не зважаючи на їх мале фінансування. Наявність попиту на них та вимоги, які стоять перед підприємствами сьогодні спонукають на приділення великої уваги цьому питанню, і, як наслідок, підвищенню фінансування. У 2015 році цей показник знизився майже на 26,09% і склав 2267,9 тис грн. Ці інвестиційні кошти досить нерівномірно розподілені між основними статтями витрат на охорону навколишнього середовища, а саме: захист оточуючого повітря та клімату, збір та ліквідація стічних вод, збір та ліквідація відходів, інші природоохоронні види діяльності. Більш наглядно ми можемо бачити розподіл цих інвестицій на рис. 4.

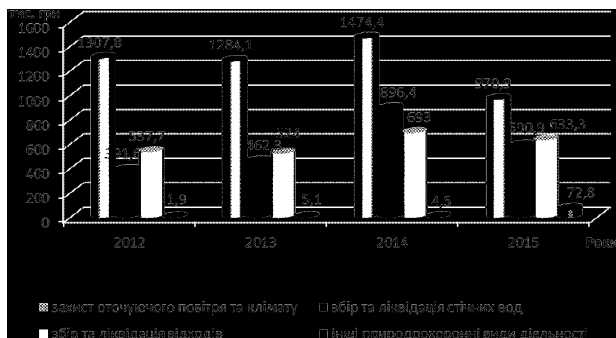

Рис 4. Капітальні інвестиції та поточні витрати на охорону навколишнього середовища підприємств промисловості

За даними рис. 4. ми можемо бачити, що з

2012 року по 2015 рік майже 50% всіх капітальних інвестицій було направлено на обладнання та устаткування з захисту поточного повітря та клімату. Частка коштів на збір та ліквідацію стічних вод і збір та ліквідацію відходів майже однакова, в діапазоні 20–25% за ці роки, витрати на інші природоохоронні види діяльності не перевищували (за виключенням 2015 року – 3,21%). Також, необхідно відмітити, що обсяг коштів на обладнання та інвестування в захист оточуючого повітря поступово зменшується з року в рік, так у 2012 році ці витрати склали 1307,8 тис грн, тоді як у 2015 році 970,9 тис грн, але у 2014 році відбулося зростання цього показника до 1474,4 тис грн, як і суми інвестицій для збору та ліквідації стічних вод і склала 896,4 тис грн. Частка інвестицій в обладнання з збору та ліквідації відходів з року в рік зменшується, і, якщо у 2012 році вона складала 24,02% (537,7 тис грн), то в 2014 році – 22,59% (що в гривневому еквіваленті більше і дорівнює 693 тис грн). Інвестиції в обладнання та інші природоохоронні види діяльності з 1,9 тис грн у 2012 році збільшилися до 72,8 тис грн у 2015 році. Це свідчить про те, що підприємства, хоча і в малій кількості, але витрачають кошти на капітальні інвестиції та поточні витрати на охорону навколишнього середовища підприємствами промисловості, але для їх збільшення необхідно створювати стимулюючі засоби, виробити стратегічні пріоритети.

Основним індикатором можливості оновлення підприємства та підвищення його економічної безпеки є наявність коштів. В табл. 5 наведені статистичні дані стосовно отримання хімічними промисловими підприємствами прибутку/збитку за період з 2010 року по 2015 рік.

Висновки

Аналіз хімічних підприємств переробної промисловості, таких як, виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення, виробництво хімічних речовин та хімічної продукції, виробництво гумових і пластмасових виробів, вироб-

Чистий прибуток (збиток) підприємств, млн грн [9]

	Роки	Фінансовий результат (сальдо)	Підприємства, які одержали прибуток		Підприємства, які одержали збиток	
			у % до загальної кількості підприємств	Фінансовий результат	у % до загальної кількості підприємств	Фінансовий результат
виробництво коксу та продуктів нафтоперероблення	2010	-1838,9	52,5	372,6	47,5	2211,5
	2011	-2274,1	51,1	391,6	48,9	2665,7
	2012	-4323,5	59,1	177,4	44,9	4500,9
	2013	-300,9	53,5	696,9	46,5	997,8
	2014	-4656,0	66,7	403,2	33,3	5059,2
	2015	-4250,4	67,6	1305,3	32,4	5555,7
виробництво хімічних речовин та хімічної продукції	2010	-2369,2	58,1	580,9	41,9	2950,1
	2011	-1893,2	60,8	1653,9	39,2	3547,1
	2012	-7980,8	62	1271,4	38	9252,2
	2013	-8538,8	63,3	1404	36,7	9942,8
	2014	-35006,4	64,2	1551	35,8	36557,4
	2015	-33815,5	74,8	2530	25,2	36345,5
виробництво гумових та пластмасових виробів	2010	-248,1	58,7	601,5	41,3	849,6
	2011	-11,6	62,1	647,8	37,9	659,4
	2012	-53,7	65,3	668,5	34,7	722,2
	2013	-237,3	66,1	588,9	33,9	826,2
	2014	-4147,1	64,4	681,7	35,6	4828,8
	2015	-2343,8	78,5	1486,6	21,5	3830,4
виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції	2010	-886,2	50,0	1224,9	50,0	2111,1
	2011	-183,6	56,5	1451,2	43,5	1634,8
	2012	-1043,4	56,5	1420,1	43,5	2463,5
	2013	-711,2	59,2	1604,7	40,8	2315,9
	2014	-11231,7	59,2	1084,9	40,8	12316,6
	2015	-10748,4	72,1	1923,9	27,9	12672,3

ництво іншої неметалевої мінеральної продукції свідчить про те, що за п'ять років частка збиткових підприємств постійно збільшується. Загальний результат (сальдо) цих підприємств постійно був негативний та у 2014 році досяг свого максимуму. Підприємства з виробництво коксу та продуктів нафто перероблення погіршали результати своєї загальної фінансової діяльності більше ніж в два рази, так у 2010 році цей показник склав - 1838,9 млн грн, а у 2015 році - 4250,4 млн грн. Необхідно зазначити, що у 2013 році це показник був найліпшим, на рівні - 300,9 млн грн, але все одно негативним.

Підприємства виробництва хімічних речовин і хімічної продукції теж були збитковими у своєму загальному фінансовому результаті. Цей показник збільшився майже у 15 разів, так у 2010 році він складав - 2369,2 млн грн, а у 2015 році ці підприємства закінчили з загальним сальдо - 33815,5 млн грн. У 2011 році данні підприємства спрацювали з найменшим негативним показником - 893,2 млн грн.

Для підприємств з виробництва гумових і пластмасових виробів, більш результативним, з погляду мінімізації ризиків був 2011 рік, в якому фінансовий результат (сальдо) склав - 11,6 млн грн. Починаючи з 2010 року показник

збільшився майже у дев'ять разів у 2015 році і, відповідно, склав - 248,1 млн грн. Однією з передумов такої тенденції є те, що великі хімічні підприємства, які знаходяться в зоні АТО призупинили своє виробництво.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Крисанов Д., Бужимська К. Знос, амортизація та відтворення основних засобів у харчовий та тютюновій промисловості України // Економст. - 2011. - № 11. - С.23-29.
2. Федулова Л. «Інноваційна пауза» та «інноваційний парадокс» України // Економст. - 2011. - № 10. - С.46-52.
3. Ковеня Т.В. Підсумки роботи підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості України за 2011 рік // Хімічна промисловість України. - 2012. - № 2. - С.3-18.
4. Частка промислових підприємств, що займалися інноваціями. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Федулова Л. Прямі іноземні інвестиції у забезпеченні технологічної модернізації виробництва: світові тенденції та проблеми в Україні // Економст. - 2011. - № 5. - С.44-48.
6. Джерела фінансування інноваційної активності. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://>

www.ukrstat.gov.ua

7. *Впровадження інновацій на промислових підприємствах* – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

8. *Капітальні інвестиції та поточні витрати на охорону навколишнього середовища підприємств промисловості*. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

9. *Чистий прибуток (збиток) підприємств*. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Надійшла до редакції 20.03.2017

Рецензент: к.е.н., проф. В.П. Колесніков

СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ УКРАИНЫ

Чуприна Н.М., Дзюба С.В.

На сегодняшний день экономика Украины, по прогнозам ряда экспертов, находится на пороге следующей волны мирового кризиса. В связи с этим, предприятиям промышленности Украины необходимо создать условия для экономической безопасности их работы с помощью следующих инструментов: государственной поддержки (как на макро-, да и на макроуровне, то есть предоставление адресной помощи промышленным предприятиям, а не только отрасли в целом); повышение эффективности инновационно-инвестиционной деятельности промышленных предприятий (особенно внедрение новых технологий, которые являются энергосберегающими и экологически безопасными), что позволит привлечь инвесторов, как внутренних так и внешних.

Ключевые слова: промышленные предприятия, инновации, развитие, инвестиции

CURRENT STATUS AND PROSPECTS OF INVESTMENT APPEAL OF INDUSTRIAL ENTERPRISES OF UKRAINE

Chuprina N.M., Dzyuba S.V.

Today, Ukraine's economy is projected to some experts, is on the threshold of the next wave of global crisis. In this regard, enterprises Industry of Ukraine should create the conditions for economic security of their work through the following instruments: government support (both the micro and macro level and that is providing targeted assistance to industry, not just the industry as a whole); improving the efficiency of innovation and investment industry (especially the introduction of new technologies that are environmentally safe and energy-saving), which will enable investors to encourage both internal and external. Improving the competitiveness of domestic enterprises is one of the priority directions of development. This environmental component can provide that opportunity in a highly internationalized markets for products that strengthen its position companies, both foreign and domestic markets. Strengthening enterprise environmental orientation leads to the need for change in the management company and the involvement of resources (both material and non material) to achieve this goal.

Keywords: industry, innovation, development, investment.